

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd — RP 51/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av utlänningslagen och 17 kap. 7 b § i strafflagen

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av utlänningslagen och 17 kap. 7 b § i strafflagen (RP 51/2026 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Förvaltningsutskottet (FvUB 9/2026 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i utlänningslagen (301/2004) 201 b §, sådan den lyder i lag 1022/2018, *ändras* 11 § 1 mom., 36 b § 1 mom. 1 punkten, 59 och 117 a §, 121 § 1 mom. 5 punkten, 127 §, 131 § 1 mom., 142, 143 och 145 §, 146 § 1 mom., 146 a, 147 och 147 a §, 148 § 1 mom. 10 och 11 punkten, 149 b, 150, 150 a, 151, 152, 166—168, 168 a och 169—171 §, 198 b § 2 mom., 200 och 201 a § samt 205 § 4 mom.,

av dem 11 § 1 mom. sådant det lyder i lag 121/2018, 36 b § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 472/2024, 59 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 668/2013 och 620/2020, 117 a §, 121 § 1 mom. 5 punkten, 127, 150, 150 a och 151 § sådana de lyder i lag 147/2025, 131 § 1 mom. sådant det lyder i lagarna 631/2011 och 332/2016, 142 § sådan den lyder i lagarna 1214/2013, 121/2022 och 1206/2022, 143, 168 och 169 § sådana de lyder i lag 565/2019, 145 §, 146 § 1 mom. samt 146 a, 147 och 149 b § sådana de lyder i lag 1214/2013, 147 a § sådan den lyder i lagarna 194/2015 och / , 152 § sådan den lyder i lagarna 1214/2013 och 147/2025, 166, 167, 168 a och 170 § sådana de lyder i lag 360/2007, 171 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 501/2016, 620/2020 och 147/2025, 198 b § 2 mom. och 201 a § sådana de lyder i lag 1022/2018, 200 § sådan den lyder i lag 247/2025 och 205 § 4 mom. sådant det lyder i lag 332/2016, och

fogas till lagen en ny 12 a §, till 36 e §, sådan den lyder i lag 472/2024, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 68 §, i stället för den 68 § som upphävts genom lag 501/2016, till lagen en ny 68 a §, till 148 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1214/2013, en ny 12 punkt, till lagen nya

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

150 d och 189 a §, till 193 §, sådan den lyder i lag / , ett nytt 4 mom., till lagen en ny 200 c § och till 206 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 675/2015, ett nytt 5 mom. som följer:

11 §

Villkor för inresa

Av en utlänning som kommer till Finland krävs det att

- 1) personen har ett sådant giltigt resedokument som förutsätts och som berättigar till gränsövergång,
 - 2) personen har ett sådant giltigt visum, uppehållstillstånd, uppehållstillstånd för arbetstagare eller uppehållstillstånd för företagare som krävs, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning eller ett internationellt fördrag som är bindande för Finland,
 - 3) personen vid behov kan visa upp handlingar av vilka det framgår syftet med och förutsättningarna för den planerade vistelsen och personen kan visa att denne har tillräckliga medel för sin försörjning med beaktande av såväl den planerade vistelsens längd som återresan till utreselandet eller genomresan till ett sådant tredjeland till vilket personens inresa är garanterad, eller att personen på lagligt sätt förmår skaffa sig sådana medel,
 - 4) personen inte har meddelats inreseförbud, och
 - 5) personen inte anses äventyra allmän ordning, allmän säkerhet, den nationella säkerheten, folkhälsan eller Finlands internationella förbindelser.
-

12 a §

Nekad inresa

Bestämmelser om nekande av tredjelandsmedborgares inresa vid en yttre gräns finns i artikel 14 i kodexen om Schengengränserna. Bestämmelser om meddelande av inreseförbud i samband med nekad inresa finns i 9 kap. i denna lag.

Gränskontrollmyndigheten eller polisen fattar beslut om nekad inresa. Gränskontrollmyndigheten eller polisen ska dock göra en framställning till Migrationsverket om nekad inresa, om polisen eller gränskontrollmyndigheten bedömer att en tredjelandsmedborgare bör meddelas inreseförbud för en längre tid än fem år. Migrationsverket fattar då beslut om nekad inresa på framställning av gränskontrollmyndigheten eller polisen.

Gränskontrollmyndigheten eller polisen verkställer beslut om nekad inresa.

36 b §

Klandervärt beteende i Finland som grund för att vägra uppehållstillstånd

Upphållstillstånd som sökts i Finland beviljas inte, om

- 1) en utlänning vid inlämnandet av ansökan om uppehållstillstånd inte har vistats lagligt i landet på det sätt som föreskrivs i 40 § 1 eller 4 mom.,
-

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

36 e §

Oskäligen vägran av uppehållstillstånd

Om det har bestämts att utlänningen innan ansökan om uppehållstillstånd avgörs ska utvisas eller avvisas, och ett nytt beslut om avlägsnande ur landet inte anses vara behövligt, beaktas vid den prövning som avses i 1 mom. dessutom att det redan har bestämts att utlänningen ska avlägsnas ur landet.

59 §

När uppehållstillstånd upphör att gälla och när giltighetstiden för uppehållstillstånd upphör

Ett uppehållstillstånd upphör att gälla när

- 1) Migrationsverket har beslutat att utlänningen ska utvisas,
- 2) utlänningen får finskt medborgarskap,
- 3) syftet med vistelsen har förändrats och innehavaren av tillståndet beviljas nytt tidsbegränsat eller permanent uppehållstillstånd, eller uppehållsrätt enligt 10 kap.

Ett EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta upphör även att gälla om en annan medlemsstat i Europeiska unionen beviljar utlänningen EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta.

Giltighetstiden för ett uppehållstillstånd upphör när Migrationsverket har beslutat att utlänningens uppehållstillstånd återkallas.

En anteckning om att uppehållstillståndet upphört att gälla eller giltighetstiden för uppehållstillståndet har upphört ska göras i ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden.

68 §

Framställning om återkallande av uppehållstillstånd

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan göra en framställning till Migrationsverket om återkallande av utlänningens uppehållstillstånd.

68 a §

Tillfälligt omhändertagande av uppehållstillståndskort och uppehållskort

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan, när den gör en framställning om utvisning av en tredjelandsmedborgare eller återkallande av en tredjelandsmedborgares uppehållstillstånd, tillfälligt omhänderta uppehållstillståndskortet eller uppehållskortet för unionsmedborgares familjemedlem.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska utfärda ett intyg över det tillfälliga omhändertagandet av uppehållstillståndskortet eller uppehållskortet. Tredjelandsmedborgaren har rätt att tillfälligt inneha uppehållstillståndskortet eller uppehållskortet, om det behövs för att uträtta nödvändiga ärenden.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska återlämna uppehållstillståndskortet eller uppehållskortet utan dröjsmål, om Migrationsverket beslutar att tredjelandsmedborgaren inte utvisas eller att dennes uppehållstillstånd inte återkallas.

117 a §

Allmänna förutsättningar för bestämmande av säkringsåtgärder

Säkringsåtgärder som avses i 118—120, 120 a, 120 b, 121 och 122 § kan vidtas mot en utlänning, om det är nödvändigt och proportionerligt

1) för att klarlägga förutsättningarna för utlänningens inresa eller vistelse i landet eller för att fastställa grunderna för utlänningens ansökan om internationellt skydd, eller

2) för att bereda eller säkerställa verkställigheten av ett beslut om avlägsnande av utlänningen ur landet eller överföring av utlänningen, eller för att annars övervaka att utlänningen avlägsnar sig ur landet.

Om en utlänning har haft rätt att vistas i landet innan beslutet om avlägsnande ur landet fattades och fortsätter att ha uppehållsrätt medan förfarandet för sökande av ändring i beslutet avseende uppehållsrätt pågår, kan inte utlänningen tas i förvar med stöd av 1 mom. 2 punkten. Under denna tid får utlänningen dock tas i förvar med stöd av 1 mom. 1 punkten. Om en allmän förutsättning som avses i 1 mom. ändras under tiden för tagande i förvar, ska det fattas ett nytt beslut om tagande i förvar i enlighet med 123 § och beslutet ska behandlas i enlighet med det som föreskrivs i 124 §.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten bestämmer om säkringsåtgärder som avses i detta kapitel. Även Migrationsverket kan bestämma om säkringsåtgärder som avses i 118 och 120 a §. Säkringsåtgärderna bestäms av Migrationsverkets överdirektör eller i Migrationsverkets arbetsordning angivna tjänstemän som innehar chefsbefattning eller en befattning med motsvarande kravnivå vid Migrationsverket. En utlänning som blir föremål för en säkringsåtgärd ska meddelas grunden för säkringsåtgärden.

Om inte något annat föreskrivs nedan, gäller säkringsåtgärden tills förutsättningarna för inresa eller vistelse i landet har klarlagts, tills grunderna för ansökan om internationellt skydd har fastställts, ett beslut som gäller avlägsnande ur landet eller överföring har verkställts eller behandlingen av ärendet annars har avslutats. Om säkringsåtgärden inte längre är nödvändig för att säkerställa beslutsfattandet eller verkställigheten, ska det dock omedelbart bestämmas att den ska upphöra.

121 §

Förutsättningar för tagande i förvar

Om de säkringsåtgärder som avses i 118—120 och 120 a § inte är tillräckliga, får en utlänning utifrån en individuell bedömning tas i förvar, om

5) tagandet i förvar grundar sig på artikel 44 i förordningen om asyl- och migrationshantering,

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

127 §

Frigivning av den som har tagits i förvar

Den myndighet som behandlar ärendet ska förordna att den som har tagits i förvar genast ska friges när det inte längre finns förutsättningar för förvar. Bestämmelser om tidsfrister för sökande som tagits i förvar med stöd av förordningen om asyl- och migrationshantering finns i artikel 45 i den förordningen. Bestämmelser om förvarsperioden vid förvar som grundar sig på förordningen om ett gränsförfarande för återvändande finns i artikel 5.4 i den förordningen.

Den som har tagits i förvar ska friges senast sex månader efter fattandet av beslutet om tagande i förvar, som grundar sig på klarläggandet av förutsättningarna för personens inresa eller vistelse i landet eller på fastställandet av grunderna för personens ansökan om internationellt skydd. Tagandet i förvar kan förlängas med högst sex månader, om det är nödvändigt att förlänga tiden i förvar för att trygga allmän ordning eller allmän säkerhet eller den nationella säkerheten.

Den som har tagits i förvar ska friges senast sex månader efter fattandet av beslutet om tagande i förvar, som grundar sig på beredningen eller säkerställandet av verkställigheten av ett beslut om att personen ska avlägsnas ur landet eller annars på övervakning av att utlänningen avlägsnar sig ur landet. Tiden för hållande i förvar kan förlängas med högst 12 månader, om den som tagits i förvar inte samarbetar för att tillbakasändningen ska kunna genomföras eller sådana handlingar som behövs för tillbakasändningen inte fås från ett tredjeland och verkställigheten av avlägsnandet ur landet fördröjs av dessa orsaker. En förutsättning för förlängning av tiden i förvar är då att det fortfarande finns en skälig möjlighet att verkställa avlägsnandet ur landet.

Vid beräkning av den maximala förvarsperiod som avses i 3 mom. beaktas inte en i 2 mom. avsedd förvarsperiod eller en förvarsperiod som grundar sig på förordningen om asyl- och migrationshantering. Likaså beaktas inte en i 3 mom. avsedd förvarsperiod vid beräkning av den maximala förvarsperiod som avses i 2 mom. eller den maximala förvarsperiod som grundar sig på förordningen om asyl- och migrationshantering. Om en utlänning dock med stöd av 117 a § 1 mom. 1 punkten är tagen i förvar under ett förfarande för sökande av ändring i ett beslut avseende uppehållsrätt, beaktas en i 2 mom. avsedd förvarsperiod eller en förvarsperiod som grundar sig på förordningen om asyl- och migrationshantering under den tid då förfarandet för sökande av ändring pågår vid beräkning av den maximala förvarsperiod som avses i 3 mom.

Om en tingsrätt har beslutat att den som tagits i förvar fortfarande ska hållas i förvar, ska myndigheten utan dröjsmål göra en anmälan om frigivningen till tingsrätten på förvaringsorten. Anmälan kan göras per telefon eller elektroniskt. En anmälan som gjorts per telefon ska utan dröjsmål lämnas till tingsrätten i skriftlig form.

131 §

Upptagande av signalement

Polisen eller gränskontrollmyndigheten får för verifiering av identitet, för behandling, beslut och övervakning i ärenden som gäller utlänningars inresa, utresa, vistelse och arbete samt för tryggande av statens säkerhet ta fingeravtryck, fotografier och andra signalement på en utlänning

- 1) som har ansökt om internationellt skydd eller uppehållstillstånd på grund av tillfälligt skydd,
- 2) som har ansökt om uppehållstillstånd på grund av familjeband,

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

- 3) som har fått uppehållstillstånd i egenskap av en utlänning som tagits till Finland inom flyktingkvoten,
 - 4) som enligt beslut ska avvisas eller utvisas eller vars inresa nekats,
 - 5) vars identitet är oklar,
 - 6) som har meddelats inreseförbud, eller
 - 7) i fråga om vilken en allmän förutsättning för bestämmande av säkringsåtgärder med stöd av 117 a § 1 mom. uppfylls.
-

142 §

Avvisning

Med *avvisning* avses i denna lag

- 1) återvändande av en tredjelandsmedborgare som har kommit till landet utan uppehållstillstånd och vistas olagligt i landet, om tredjelandsmedborgaren inte har beviljats uppehållstillstånd efter ankomsten till landet,
- 2) att en unionsmedborgares och en därmed jämförbar persons eller en familjemedlems inresa hindras vid finska gränsen, om familjemedlemmen omfattas av rätten till fri rörlighet inom unionen,
- 3) att en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet avlägsnas ur landet till en annan medlemsstat i Europeiska unionen när tredjelandsmedborgaren inte iakttar ett i 149 b § avsett krav att bege sig till en annan medlemsstat eller när tredjelandsmedborgarens omedelbara återvändande inte är nödvändigt med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet,
- 4) hindrad inresa vid finska gränsen när gränskontroll tillfälligt har återinförts vid de inre gränserna i enlighet med kapitel II i avdelning III i kodexen om Schengen gränserna och 15 § i gränsbevakningslagen.

143 §

Utvisning

Med *utvisning* avses i denna lag att en utlänning avlägsnas ur landet när

- 1) utlänningen vistas i landet med stöd av tidsbegränsat eller permanent uppehållstillstånd som beviljats av en finsk myndighet,
- 2) utlänningen är unionsmedborgare eller en därmed jämförbar person, eller en sådan familjemedlem till någondera som omfattas av rätten till fri rörlighet inom unionen, och vistas i landet,
- 3) utlänningen fortfarande vistas i landet efter det att dennes uppehållstillstånd inte längre gäller, eller
- 4) utlänningen har förlorat sitt finska medborgarskap.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

145 §

Hörande

En utlänning samt dennes make som befinner sig i Finland eller en därmed jämförbar person ska ges tillfälle att bli hörd i ett sådant ärende avseende avvisning, utvisning eller meddelande av inreseförbud som berör personen.

Skyldigheten enligt 1 mom. att ge utlänningens make som befinner sig i Finland eller en därmed jämförbar person tillfälle att bli hörd gäller inte i situationer där meddelande av inreseförbud övervägs med stöd av 150 a §, om inte något annat följer av 62 §.

Skyldigheten enligt 1 mom. att ge tillfälle att bli hörd gäller inte situationer där meddelande av inreseförbud övervägs med stöd av 150 d §.

146 §

Helhetsbedömning

När avvisning och utvisning samt meddelande av inreseförbud i anslutning till dem samt inreseförbudets längd prövas ska hänsyn tas till de omständigheter som beslutet grundar sig på samt sådana omständigheter och förhållanden i sin helhet som annars inverkar på saken. Vid bedömningen ska särskilt avseende fästas vid barnets bästa och skyddet för familjelivet. Sådana omständigheter som annars ska beaktas vid bedömningen är åtminstone hur länge och i vilket syfte utlänningen har vistats i landet samt karaktären hos det uppehållstillstånd som beviljats utlänningen, utlänningens band till Finland samt utlänningens familjemässiga, kulturella och sociala anknytning till hemlandet. Om beslutet om avvisning eller utvisning eller ett inreseförbud i anslutning till dem baserar sig på utlänningens brottsliga verksamhet ska hänsyn dessutom tas till hur allvarlig gärningen är samt till den olägenhet, skada eller fara som orsakats allmän eller enskild säkerhet.

146 a §

Återvändande

Med *återvändande* avses i denna lag ett förfarande för avlägsnande som innebär att en tredjelandsmedborgare som har fått ett beslut om avvisning eller utvisning antingen frivilligt avlägsnar sig eller avlägsnas ur landet till

- 1) ursprungslandet,
- 2) ett transitland i enlighet med återtagandeavtal mellan Europeiska unionen eller Finland och ett tredjeland eller andra arrangemang, eller
- 3) ett annat tredjeland, dit tredjelandsmedborgaren frivilligt väljer att återvända och där tredjelandsmedborgaren kommer att tas emot.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

147 §

Förbud mot tillbakasändning

Ingen får avvisas eller utvisas till ett område där denne kan bli utsatt för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan behandling som kränker människovärdet eller till ett område från vilket personen kan bli sänd till ett sådant område.

147 a §

Tidsfrist för frivillig återresa

I ett beslut om återvändande ska det fastställas en tidsfrist på minst sju och högst trettio dagar inom vilken tredjelandsmedborgaren frivilligt kan avlägsna sig ur landet. Tidsfristen för frivillig återresa räknas från den tidpunkt då beslutet blir verkställbart. Tidsfristen kan av särskilda skäl förlängas.

Ingen tidsfrist för frivillig återresa fastställs, om

1) en tredjelandsmedborgare nekats inresa eller avvisas omedelbart i samband med gränsövergången,

2) det är fråga om avvisning eller utvisning med anledning av en straffrättslig påföljd,

3) det finns en i 121 a § avsedd risk för avvikande,

4) personen anses äventyra allmän ordning eller allmän säkerhet eller den nationella säkerheten,

5) ansökan om uppehållstillstånd har avslagits såsom uppenbart ogrundad eller bedräglig, eller

6) prövning av en ansökan om internationellt skydd nekats i enlighet med 103 § eller artikel 38.2 i förordningen om asylförfaranden eller det är fråga om en uppenbart ogrundad ansökan enligt 101 §.

En tidsfrist för frivillig avresa enligt artikel 4.5 i förordningen om ett gränsförfarande för återvändande begärs hos gränskontrollmyndigheten, som fattar ett beslut i ärendet.

Denna paragraf tillämpas inte när beslutet om hindrande av inresa eller om utvisning fattas med stöd av 10 kap.

Grunder för avlägsnande ur landet och inreseförbud

148 §

Avvisningsgrunder

En utlänning får avvisas, om

10) det med hänsyn till utlänningens tidigare verksamhet eller annars finns grundad anledning att misstänka att utlänningen i Finland kommer att bedriva verksamhet som äventyrar den nationella säkerheten eller Finlands förhållanden till en främmande stat,

11) det har fattats ett sådant beslut om avvisning eller utvisning av utlänningen som avses i artiklarna 1—3 i rådets direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land,

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

12) utlänningen har beviljats EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, utlänningen utgör ett omedelbart och tillräckligt allvarligt hot mot allmän ordning eller allmän säkerhet och det är fråga om återvändande enligt 146 a §.

149 b §

Krav på att bege sig till en annan medlemsstat

Innehar en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet, eller som fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd, ett sådant giltigt uppehållstillstånd eller annat tillstånd som berättigar till vistelse som utfärdats av en annan medlemsstat i Europeiska unionen, ska det krävas att tredjelandsmedborgaren omedelbart beger sig till den medlemsstatens territorium. Om tredjelandsmedborgaren inte iakttar detta krav ska ett beslut om att tredjelandsmedborgaren avlägsnas ur landet fattas. Om tredjelandsmedborgarens omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet, ska ett beslut om att tredjelandsmedborgaren sänds tillbaka till ett tredjeland fattas.

En tredjelandsmedborgare som har beviljats EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta i en annan medlemsstat i Europeiska unionen kan sändas tillbaka till ett tredjeland endast om tredjelandsmedborgaren utgör ett omedelbart och tillräckligt allvarligt hot mot allmän ordning eller allmän säkerhet.

150 §

Meddelande av inreseförbud för en utlänning som vistas i Finland

En utlänning kan meddelas inreseförbud i ett beslut om nekad inresa, avvisning, utvisning eller i ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 42.1 och artikel 67.10 i förordningen om asyl- och migrationshantering.

Inreseförbud meddelas om det inte med stöd av 147 a § 2 mom. 2—6 punkten har fastställts någon tidsfrist för frivillig återresa i ett beslut om återvändande eller utlänningen inte frivilligt har avlägsnat sig ur landet inom den tidsfrist som fastställts för återresan. I dessa situationer tillämpas inte helhetsbedömning enligt 146 §. Man får i enskilda fall avstå från att meddela inreseförbud, om ett barns bästa eller skyddet för familjelivet förutsätter det.

Inreseförbud meddelas inte en utlänning som beviljats uppehållstillstånd med stöd av 52 a § men som därefter inte beviljats ett nytt uppehållstillstånd eller vars uppehållstillstånd har återkallats. Inreseförbud meddelas dock om personen har underlåtit att iaktta plikten att återvända eller äventyrar allmän ordning, allmän säkerhet eller den nationella säkerheten.

Inreseförbud kan meddelas genom ett särskilt beslut, om

- 1) utlänningen inte frivilligt har avlägsnat sig ur landet inom den fastställda tidsfristen, eller
- 2) utlänningen tidigare meddelats ett beslut om nekad inresa, avvisning eller utvisning och grunden för meddelandet av inreseförbud inte har framkommit förrän efter det att beslutet meddelades.

Inreseförbudet meddelas som ett nationellt förbud, om utlänningen har ett sådant uppehållstillstånd i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Schengenstat som inte

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

återkallas, eller om det är fråga om ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 42.1 eller 67.10 i förordningen om asyl- och migrationshantering.

Denna paragraf tillämpas också på utlänningar som genomgår gränskontroll.

150 a §

Meddelande av inreseförbud för en utlänning som vistas någon annanstans än i Finland

En utlänning som vistas någon annanstans än i Finland kan meddelas inreseförbud om utlänningens uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta har återkallats på grund av bedrägligt agerande eller brottslig verksamhet eller på grund av att utlänningen genom sitt uppträdande har visat sig äventyra andras säkerhet, allmän ordning, allmän säkerhet eller den nationella säkerheten. Inreseförbud meddelas i samband med ett beslut om återkallande av uppehållstillstånd eller om återkallande av EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta.

Inreseförbud kan meddelas genom ett särskilt beslut, om en sådan utlänning som är misstänkt för brott, som har konstaterats ha gjort sig skyldig till brott, som äventyrar den nationella säkerheten eller som vid ansökan om uppehållstillstånd har agerat bedrägligt, har undvikit ett meddelande av inreseförbud genom att lämna Finland innan ett förfarande för avlägsnande av utlänningen ur landet är avslutat. Inreseförbud kan också meddelas genom ett särskilt beslut om utlänningen har avlägsnat sig ur landet eller genom ett verkställbart beslut har avlägsnats ur landet och grunden för meddelandet av inreseförbud inte har framkommit förrän efter det att utlänningen har avlägsnat sig eller avlägsnats ur landet.

En utlänning som har ansökt om uppehållstillstånd utomlands och vars ansökan har avslagits kan meddelas inreseförbud om

- 1) utlänningen anses äventyra allmän ordning, allmän säkerhet, den nationella säkerheten, folkhälsan eller Finlands internationella förbindelser,
- 2) utlänningens inresa eller genomresa bör förhindras enligt en för Finland bindande folkrättslig förpliktelse eller ett av Europeiska unionens råd med stöd av fördraget om Europeiska unionen antaget beslut, eller
- 3) utlänningen vid ansökan om uppehållstillstånd har agerat bedrägligt.

150 d §

Inreseförbud på förhand med allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet som grund

Inreseförbud kan meddelas en tredjelandsmedborgare som vistas någon annanstans än i Finland om det finns vägande skäl att anse att tredjelandsmedborgaren utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller den nationella säkerheten. Inreseförbudet meddelas som ett nationellt förbud eller som ett Schengenomfattande förbud.

Polisen kan meddela ett i 1 mom. avsett inreseförbud på framställning av skyddspolisen, Försvarmakten eller Gränsbevakningsväsendet eller på eget initiativ.

Inreseförbudet meddelas för en bestämd tid på högst 15 år eller tills vidare. Inreseförbudet träder i kraft omedelbart efter det att polisen har fattat beslut i ärendet.

Polisen kan helt eller delvis återkalla ett inreseförbud som den har meddelat. Om en tredjelandsmedborgare som meddelats inreseförbud på förhand ansöker om uppehållstillstånd i

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

Finland, kan också Migrationsverket helt eller delvis återkalla inreseförbudet efter att ha fått utlåtande från polisen.

151 §

Polisen och gränskontrollmyndigheten

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska vidta åtgärder för att avvisa eller utvisa en utlänning, eller enligt 149 b § kräva att utlänningen beger sig till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, om utlänningen vistas olagligt i landet.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan fatta beslut om avvisning av en utlänning. Bestämmelser om Migrationsverkets behörighet att fatta beslut om avvisning finns i 152 § 2 och 3 punkten. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 152 § 3 punkten kan också polisen eller gränskontrollmyndigheten besluta om avvisning av en utlänning, om utlänningen har ansökt om uppehållstillstånd på grund av tillfälligt skydd och avvisas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller en Schengenstat.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan meddela en utlänning inreseförbud för högst fem år. Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska göra en framställning till Migrationsverket om meddelande av ett särskilt inreseförbud, om polisen eller gränskontrollmyndigheten bedömer att utlänningen bör meddelas inreseförbud för en längre tid än fem år eller om polisen eller gränskontrollmyndigheten anser att ärendet med tanke på tillämpningen av 150 eller 150 a § är av betydelse i andra liknande fall.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska göra en framställning till Migrationsverket om utvisning av en utlänning. Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska göra en framställning till Migrationsverket om avvisning av en utlänning om polisen eller gränskontrollmyndigheten bedömer att utlänningen bör meddelas inreseförbud för en längre tid än fem år. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan göra en framställning till Migrationsverket om avvisning av en utlänning också om ärendet med tanke på tillämpningen av 148 § är av betydelse i andra liknande fall. Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska göra en framställning till Migrationsverket om fattande av ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 42.1 i förordningen om asyl- och migrationshantering med avseende på en person som vistas olagligt i landet.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten verkställer beslut om avvisning och utvisning samt sådana beslut om överföring som avses i artiklarna 42.1 och 67.10 i förordningen om asyl- och migrationshantering.

I samband med avvisning och utvisning kan polisen eller gränskontrollmyndigheten införa nödvändiga anteckningar om avlägsnande ur landet i den berörda personens resedokument. Inga anteckningar ska dock göras om det finns anledning att anta att de kan orsaka personen betydande problem.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska för återvändande bevilja den som ska avlägsnas ur landet en europeisk resehandling som det föreskrivs om i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1953 om inrättandet av en europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och om upphävande av rådets rekommendation av den 30 november 1994.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

152 §

Migrationsverket

Migrationsverket

- 1) framställer krav enligt 149 b § på att tredjelandsmedborgare ska bege sig till en annan medlemsstat i Europeiska unionen,
- 2) beslutar om avvisning på framställning av polisen eller gränskontrollmyndigheten eller på eget initiativ,
- 3) beslutar om avvisning om utlänningen har ansökt om uppehållstillstånd på grund av internationellt skydd eller tillfälligt skydd,
- 4) fattar ett sådant beslut om överföring som avses i artiklarna 42.1 och 67.10 i förordningen om asyl- och migrationshantering,
- 5) beslutar om utvisning på framställning av polisen eller gränskontrollmyndigheten eller på eget initiativ,
- 6) fattar beslut om meddelande av inreseförbud för viss tid eller tills vidare och om återkallande av inreseförbud.

166 §

När en registrering av uppehållsrätten och när ett uppehållskort upphör att gälla och när giltighetstiden för en registrering av uppehållsrätten och för ett uppehållskort upphör

En registrering av uppehållsrätten eller ett uppehållskort upphör att gälla när

- 1) en myndighet har beslutat att en sådan utlänning vars uppehållsrätt registrerats eller för vilken ett uppehållskort har utfärdats utvisas ur landet, eller
- 2) en utlänning vars uppehållsrätt har registrerats eller för vilken ett uppehållskort har utfärdats blir finsk medborgare.

Giltighetstiden för en registrering av uppehållsrätten eller ett uppehållskort upphör när Migrationsverket har beslutat att återkalla registreringen av uppehållsrätten eller återkalla uppehållskortet.

167 §

Grunder för hindrande av unionsmedborgares och deras familjemedlemmars samt nordiska medborgares inresa

En unionsmedborgares, en unionsmedborgares familjemedlems eller en nordisk medborgares inresa vid finska gränsen kan hindras genom avvisning om

- 1) personen inte uppfyller de inresevillkor som anges i 156 eller 156 a §, eller
- 2) personen har meddelats inreseförbud av skäl som hänför sig till allmän ordning eller allmän säkerhet.

En unionsmedborgares eller en unionsmedborgares familjemedlems inresa vid finska gränsen kan också hindras genom avvisning om personen inte uppfyller de inresevillkor som anges i 155 eller 155 a §.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

168 §

Grunder för utvisning av unionsmedborgare och deras familjemedlemmar

Unionsmedborgare eller deras familjemedlemmar kan utvisas

1) om de efter tre månaders vistelse inte uppfyller villkoren för uppehållsrätt enligt 158 a, 161 d eller 161 e §,

2) på de villkor som anges i 156 §, om de anses äventyra allmän ordning eller allmän säkerhet,

3) på de villkor som anges i 156 a §, om de anses äventyra folkhälsan,

4) om de har kommit till landet i strid med ett inreseförbud, eller

5) om de har fått sin uppehållsrätt genom sådant missbruk av rättigheter som avses i 172 a §.

Unionsmedborgare eller deras familjemedlemmar som har fått permanent uppehållsrätt kan dock utvisas endast av allvarliga skäl som hänför sig till allmän ordning eller allmän säkerhet.

Unionsmedborgare som lagligen uppehållit sig i landet de senaste tio åren kan dock utvisas endast av tvingande skäl som hänför sig till allmän säkerhet.

Minderåriga unionsmedborgare kan dock utvisas endast av tvingande skäl som hänför sig till allmän säkerhet, om inte utvisningen är förenlig med barnets bästa.

Tvingande skäl enligt 3 och 4 mom. anses vara att unionsmedborgaren har konstaterats vara skyldig till en gärning för vilken det inte har föreskrivits lindrigare straff än fängelse i ett år och att unionsmedborgaren med hänsyn till hur allvarligt och varaktigt brottet är bedöms utgöra ett hot mot allmän säkerhet. Tvingande skäl anses också vara att unionsmedborgaren misstänks utgöra ett allvarligt hot mot Finlands eller någon annan stats säkerhet.

Det som föreskrivs i 1—5 mom. gäller också de unionsmedborgare och de familjemedlemmar till unionsmedborgare som har förlorat sitt finska medborgarskap.

168 a §

Utvisning av arbetstagare och arbetsökande

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 168 § 1 mom. kan en unionsmedborgare eller dennes familjemedlemmar utvisas endast av skäl som hänför sig till allmän ordning eller allmän säkerhet på de villkor som anges i 156 § eller av skäl som hänför sig till folkhälsan på de villkor som anges i 156 a §, om unionsmedborgaren är arbetstagare eller egenföretagare eller om unionsmedborgaren har kommit till landet för att söka arbete och kan lägga fram bevis på sina faktiska möjligheter att hitta arbete.

169 §

Grunderna för utvisning av nordiska medborgare

En medborgare i Danmark, Island, Norge eller Sverige kan utvisas

1) på de villkor som anges i 156 §, om personen anses äventyra allmän ordning eller allmän säkerhet,

2) på de villkor som anges i 156 a §, om personen anses äventyra folkhälsan, eller

3) om personen har rest in i landet i strid med ett inreseförbud.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

En medborgare i Danmark, Island, Norge eller Sverige som har vistats i landet i mer än fem år kan dock utvisas endast av allvarliga skäl som hänför sig till allmän ordning eller allmän säkerhet och, om vistelsen varat i mer än tio år, endast av tvingande skäl som hänför sig till allmän säkerhet.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller också sådana medborgare i Danmark, Island, Norge och Sverige som har förlorat sitt finska medborgarskap.

170 §

Meddelande och återkallande av inreseförbud

Om en person som omfattas av tillämpningsområdet för detta kapitel hindras inresa eller utvisas på grund av att personen anses äventyra allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan, kan personen meddelas ett högst 15 år långt inreseförbud. Om personen hindras inresa, träder inreseförbudet i kraft omedelbart efter det att den behöriga myndigheten har fattat beslut i ärendet. Om personen utvisas, börjar inreseförbudet gälla från den tidpunkt då personen faktiskt avlägsnar sig ur Finland.

Inreseförbudet kan på ansökan återkallas helt eller delvis om omständigheterna förändrats eller av ett viktigt personligt skäl. Beslut i saken ska fattas inom sex månader från det att ansökan lämnades in.

171 §

Behöriga myndigheter

Migrationsverket registrerar sökandens uppehållsrätt i ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden samt utfärdar tidsbegränsade och permanenta uppehållskort.

Migrationsverket återkallar registreringen av en uppehållsrätt samt tidsbegränsade och permanenta uppehållskort. Verket beslutar också på ansökan att en registrering av uppehållsrätten eller ett uppehållskort inte återkallas i sådana fall som avses i 165 § 4 mom.

Migrationsverket beslutar om meddelande av inreseförbud med stöd av 170 §. Även polisen eller gränskontrollmyndigheten kan besluta om meddelande av inreseförbud med stöd av den paragrafen för högst fem år. Migrationsverket beslutar om återkallande av inreseförbud.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten beslutar om hindrande av unionsmedborgares, deras familjemedlemmars eller nordiska medborgares inresa genom avvisning vid finska gränsen med stöd av 167 §. Migrationsverket fattar på framställning av polisen eller gränskontrollmyndigheten ett i 167 § avsett beslut om polisen eller gränskontrollmyndigheten bedömer att inreseförbud i ärendet bör meddelas för en längre tid än fem år eller om polisen eller gränskontrollmyndigheten anser att ärendet är av betydelse med tanke på tillämpningen av 167 § i andra liknande fall.

Migrationsverket beslutar om utvisning av unionsmedborgare och deras familjemedlemmar samt av nordiska medborgare på framställning av polisen eller gränskontrollmyndigheten eller på eget initiativ.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan besluta om utvisning av en unionsmedborgare eller nordisk medborgare om

- 1) beslutet om utvisning fattas med stöd av 168 § 1 mom. 2—4 punkten eller 169 § 1 mom.,

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

2) unionsmedborgaren eller den nordiska medborgaren har uppehållit sig i landet i högst ett år, och

3) unionsmedborgaren eller den nordiska medborgaren inte har några familjemedlemmar bosatta i Finland.

I andra fall än de som avses i 6 mom. ska polisen eller gränskontrollmyndigheten göra en framställning om utvisning till Migrationsverket. Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska göra en framställning till Migrationsverket om utvisning av en unionsmedborgare eller en familjemedlem till en sådan eller av en nordisk medborgare, om det i ärendet bör meddelas inreseförbud för en längre tid än fem år. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan göra en framställning till Migrationsverket om utvisning av en unionsmedborgare eller en familjemedlem till en sådan eller av en nordisk medborgare om ärendet är av betydelse med tanke på tillämpningen av denna paragraf i andra liknande fall.

12 kap.

Straffbestämmelser

189 a §

Hänvisning till strafflagen

Straff för brott mot inreseförbud föreskrivs i 17 kap. 7 b § i strafflagen.

193 §

Behörig förvaltningsdomstol i ärenden som gäller internationellt skydd

Om en utlänning inte har lämnat landet efter att ha fått avslag på ansökan om tillfälligt skydd och polisen eller gränskontrollmyndigheten har beslutat att utlänningen ska avvisas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller en Schengenstat, bestäms den behöriga förvaltningsdomstolen enligt ändringssökande som gäller avslag på ansökan om erhållande av tillfälligt skydd.

198 b §

Ansökan som avser verkställighet

Om beslut om utvisning har fattats med stöd av 149 § i ett ärende som inte gäller internationellt skydd, ska ansökan om förbud mot eller avbrytande av verkställigheten göras inom 30 dagar från det att beslutet har delgivits sökanden.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

200 §

Verkställighet av beslut om utvisning i ärenden som inte gäller internationellt skydd

Ett utvisningsbeslut som fattats i ett ärende som inte gäller internationellt skydd får verkställas tidigast 30 dagar efter det att beslutet har delgivits. Om det i ärendet lämnats in en ansökan om avbrytande av eller förbud mot verkställigheten så som avses i 198 b § 2 mom. får beslutet dock inte verkställas förrän den ansökan som gäller detta ärende har avgjorts. Om det behövs besvärstillstånd av högsta förvaltningsdomstolen i ärendet hindrar besvären inte verkställigheten av beslutet, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

Ett utvisningsbeslut som grundar sig på att förutsättningarna för beviljande av ett i 51 § avsett tillfälligt uppehållstillstånd inte längre föreligger, får verkställas tidigast den åttonde dagen efter det att beslutet har delgivits sökanden, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat. Före verkställigheten ska det säkerställas att tidsfristen har omfattat minst fem vardagar.

200 c §

Verkställighet av avvisningsbeslut som gäller hindrande av unionsmedborgares eller deras familjemedlemmars eller nordiska medborgares inresa

Om ett avvisningsbeslut har fattats med stöd av 167 § i syfte att hindra inresa vid finska gränsen, får beslutet verkställas genast trots ändringssökande, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

201 a §

Verkställighet av utvisning av unionsmedborgare, deras familjemedlemmar eller nordiska medborgare

Ett utvisningsbeslut får verkställas tidigast 30 dagar efter delgivningen av beslutet. Om det i ärendet lämnats in en ansökan om avbrytande av eller förbud mot verkställigheten får beslutet dock inte verkställas förrän den ansökan som gäller detta ärende har avgjorts. Om det behövs besvärstillstånd av högsta förvaltningsdomstolen i ärendet hindrar besvären inte verkställigheten av beslutet, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

Ett utvisningsbeslut som har fattats med stöd av 168 § 1 mom. 4 punkten eller 169 § 1 mom. 3 punkten får verkställas omedelbart trots att ändring har sökts, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

Ett utvisningsbeslut som polisen eller gränskontrollmyndigheten eller Migrationsverket på framställning av polisen eller gränskontrollmyndigheten har fattat med stöd av 168 § 1 mom. 2 eller 3 punkten eller 169 § 1 mom. 1 eller 2 punkten i ett ärende som på goda grunder är brådskande, får verkställas omedelbart trots att ändring har sökts, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat. Ärendets brådskande natur ska motiveras i beslutet. Vid bedömningen av huruvida ärendet är brådskande ska hänsyn tas till hur verkställd utvisning påverkar personens privatliv och familjeliv.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

205 §

Delgivning i Finland

Trots bestämmelserna i 1 mom. ska delgivningen i ett ärende som gäller internationellt skydd alltid verkställas bevisligen med iakttagande av vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. Delgivningen verkställs av Migrationsverket, eller på Migrationsverkets begäran av polisen, om polisen kan sköta delgivningsuppdraget på ett ändamålsenligt sätt. Om det har fattats ett beslut om att sökanden ska avlägsnas ur landet eller överföras, verkställs delgivningen av polisen eller gränskontrollmyndigheten, eller på någonderas begäran av Migrationsverket, om Migrationsverket kan sköta delgivningsuppdraget på ett ändamålsenligt sätt.

206 §

Delgivning utomlands

Om den polis som utfärdar ett i 150 d § avsett inreseförbud på förhand bedömer att en delgivning utan dröjsmål av beslutet efter att det fattats kan äventyra skyddet av den nationella säkerheten, av försvaret eller av den allmänna säkerheten eller äventyra förebyggande, avslöjande, utredning eller lagförande av brott, behöver beslutet inte delges förrän den tredjelandsmedborgare som inreseförbudet gäller ansöker om visum eller uppehållstillstånd i Finland eller en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller en Schengenstat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om ett beslut om utvisning eller avvisning har fattats före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet på verkställigheten av beslutet.

På ansökningar om uppehållstillstånd som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser i 36 b § 1 mom. 1 punkten som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 59 § 1 mom. 3 punkt tillämpas på personer som inte får tillfälligt skydd först från och med den 1 juli 2027.

Upphållstillstånd som beviljats och förlängts på grund av tillfälligt skydd upphör att gälla den 12 augusti 2026, om syftet med vistelsen har förändrats och tillståndshavaren har beviljats ett nytt tillstånd före den 12 juni 2026. Tillståndshavaren ska i god tid informeras om att uppehållstillståndet upphör att gälla.

Riksdagens svar RSv 77/2026 rd

Lag

om ändring av 17 kap. 7 b § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 17 kap. 7 b §, sådan den lyder i lag 1163/2018, som följer:

17 kap.

Om brott mot allmän ordning

7 b §

Brott mot inreseförbud

Den som kommer till Finland trots att han eller hon meddelats ett giltigt

1) inreseförbud enligt 150, 150 a eller 150 d § i utlänningslagen (301/2004) eller inreseförbud enligt artikel 3.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, utfärdad av en annan i 3 § 19 punkten i utlänningslagen avsedd Schengenstat, eller

2) inreseförbud enligt 170 § 1 mom. i utlänningslagen,
ska för *brott mot inreseförbud* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

För brott mot inreseförbud döms inte en utlänning som finns registrerad i Schengens informationssystem i syfte att nekas inresa och vars inresa till Finland är tillåten i transiteringssyfte enligt artikel 6.5 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 3.6.2026

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare